

مولوسکوم کانتوزیوزوم (زگیل آبی) Molluscum Contagiosum

مولوسکوم کانتوزیوزوم چیست؟

مولوسکوم کانتوزیوزوم یا زگیل آبی یک نوع بیماری ویروسی است که بر لایه بیرونی پوست تأثیر می‌گذارد. این ویروس جوش‌های نرم و کوچکی بر سطح پوست بر جای می‌گذارد که ممکن است به آسانی گسترش یابند ولی زیان‌بار نیستند.

بزرگسالان مولوسکوم کانتوزیوزوم عمدتاً در زمره بیماری‌های مقاربتی است. این بیماری در میان افراد با دستگاه ایمنی ضعیف‌تر شدت بیشتری دارد. مولوسکوم کانتوزیوزوم بیش از همه در مناطق گرم و مرطوب رواج دارد، اما در جاهای دیگر نیز ممکن است یافت شود.

درمان آن چیست؟

در افراد سالم جوش‌ها معمولاً خود به خود ظرف ۶ ماه از بین می‌روند. شخص باید سعی کند زخم‌ها یا جوش‌ها را نخاراند و حتی می‌تواند دور جوش‌ها را باند ببیند. سعی کنید پوست خود در محل جوش‌ها را با تیغ نزنید.

اگر این علائم دور چشم‌ها پدیدار شوند بهتر است به منظور جلوگیری از ناراحتی چشم درمان شوند. درمان علائم در ناحیه تناسلی از گسترش بیماری از طریق تماس جنسی جلوگیری می‌کند.

مراقبتگر بهداشتی در صورتی که علائم ایجاد نگرانی کنند یا برای جلوگیری از گسترش آنها می‌تواند از روش‌های درمانی زیر استفاده کند:

- کریوترپی- منجمد کردن و برداشتن جوش با نیتروژن مایع
- کورتاژ- از میان بردن ویروس در مرکز زخم یا جوش
- دارو- استفاده از کرم و داروهای خوراکی برای درمان مولوسکوم نادر است و باید فقط در مشورت با مراقبتگر بهداشتی انجام شود. داروها ممکن است عوارض جانبی ناخواسته تولید کنند و تنها در صورتی در نظر گرفته می‌شوند که کریوترپی یا کورتاژ جواب ندهد.

اگر علائم بیماری یا سوالی دارید با مراقبتگر بهداشتی خود در میان بگذارید یا با شماره ۸-۱-۱ تماس بگیرید و با یک پرستار رسمی صحبت کنید.

علائم این عارضه چیست؟

عفونت مولوسکوم به صورت جوش‌های بدون درد کوچکی آغاز می‌شود که ممکن است ۲ هفته تا ۶ ماه پس از تماس با ویروس در نواحی مختلف بدن پدیدار شود. جوش‌ها ظرف چند هفته به نقطه‌های برجسته و صورتی رنگ صاف، محکم و کوچکی با یک چاله در وسط تبدیل می‌شوند. وقتی بدن در برابر ویروس بیماری مقاومت می‌کند، این جوش‌ها ممکن است ورم کنند و به رنگ قرمز درآیند.

عفونت چگونه انتقال می‌یابد؟

عفونت مولوسکوم با دست زدن، خاراندن یا مالیدن پوست آلوده از جمله از طریق تماس جنسی انتقال می‌یابد. اگر ویروس در طول رابطه جنسی انتقال یابد، جوش‌ها معمولاً روی شکم، کشاله ران، سطح خارجی اعضای تناسلی، باسن یا ران‌ها یافت می‌شوند. ویروس می‌تواند از یک شخص به شخص دیگر یا از یک نقطه بدن شخص مبتلا به نقطه‌ای دیگر انتقال یابد. تماس با وسایلی که آلوده به ویروس هستند مانند حوله یا اسباب بازی، ممکن است به سرایت عفونت بیانجامد.

مولوسکوم کانتوزیوزوم تا زمانی که جوش‌ها از میان نرفته‌اند، مسری است. شخص مبتلا به ویروس نباید حوله یا حوله صورت خود را با دیگران به اشتراک بگذارد. تمیز شستن دست‌ها از احتمال گسترش ویروس می‌کاهد.

چه کسی ممکن است مولوسکوم کانتوزیوزوم بگیرد؟

هرکس که تماس پوست با پوست با شخص مبتلا داشته باشد در خطر ابتلاء قرار دارد. اگرچه مولوسکوم کانتوزیوزوم بیش از همه در میان کودکان زیر ۱۰ سال رایج است، ممکن است به افراد دیگر نیز سرایت کند. در

چگونه می‌توانم از احتمال ابتلاء به بیماری مقاربتی جلوگیری کنم؟

با استفاده از کاندوم رابطه جنسی بی‌خطر برقرار کنید
کاندوم‌های زنانه و مردانه وقتی طبق دستورالعمل استفاده شوند، می‌توانند مانع گسترش بسیاری از بیماری‌های مقاربتی از طریق رابطه جنسی دهانی، مقعدی و واژنی شوند. کاندوم در حفاظت در مقابل بیماری مقاربتی پوستی مانند هرپس ساده، زگیل تناسلی (پاپیلوماویروس انسانی یا اچ‌پی‌وی) و سفلیس (در صورت وجود جوش) کارایی کمتری دارد.

مهم است که هنگام استفاده از کاندوم نکات زیر را به یاد داشته باشید:

- بسته کاندوم را چک کنید که آسیب ندیده باشد. از کاندوم آسیب دیده استفاده نکنید.
- تاریخ انقضای کاندوم را چک کنید. از کاندوم منقضی شده استفاده نکنید.
- بسته را به دقت باز کنید تا کاندوم پاره نشود. از کاندومی که پاره شده است، استفاده نکنید.
- کاندوم را از اشیای تیز مانند انگشتر، گل میخ و گوشواره دور نگاه دارید.
- کاندوم را در دمای اتاق نگهداری دارید.
- در هر بار سکس از کاندوم نو استفاده کنید. از کاندومی که استفاده شده است دوباره استفاده نکنید.
- همزمان از ۲ کاندوم استفاده نکنید.
- با کاندوم لاتکس مردانه فقط از پمادهای روان کننده آبی استفاده کنید. روان کننده‌های روغنی مانند روغن بچه، پماد یا ژله نفتی لاتکس را تضعیف یا تخریب می‌کنند.
- روان کننده‌های آبی یا روغنی را می‌توان با کاندوم‌های پلی اورتان مورد استفاده قرار داد.
- فقط از کاندوم‌های لاتکس یا پلی اورتان (پلاستیکی) استفاده کنید. کاندوم‌های لاتکس یا پلی اورتان بهترین نوع کاندوم برای پیشگیری از بیماری‌های مقاربتی و حاملگی هستند. (کاندوم‌های مبتنی بر پوست حیوانات می‌توانند از حاملگی پیشگیری کنند اما در پیشگیری از بیماری‌های مقاربتی به خوبی کاندوم‌های لاتکس یا پلی اورتان نیستند.)

خود را واکسینه کنید

برخی بیماری‌های مراقبتی مانند هپاتیت آ، هپاتیت ب و پاپیلوماویروس انسانی (اچ‌پی‌وی) با واکسن قابل پیشگیری هستند. برای اطلاع از نحوه تهیه این واکسن‌ها با مراقبتگر بهداشتی خود صحبت کنید.

از وضعیت سلامت جنسی خود آگاه باشید

اگر اخیراً شریک جنسی خود را تغییر داده‌اید یا شرکای جنسی متعدد دارید، آزمایش منظم بیماری‌های مقاربتی به شما کمک می‌کند بدانید که آیا دچار عفونت شده‌اید یا خیر. بعضی افراد ممکن است بی‌آنکه علائمی داشته باشند به بیماری مقاربتی مبتلا باشند. کشف و درمان بیماری مقاربتی از احتمال انتقال بیماری به شریک جنسی‌تان می‌کاهد.

هرچه تعداد شریک‌های جنسی‌تان بیشتر باشد، در معرض خطر بیشتری برای ابتلاء به بیماری مقاربتی خواهید بود.

درباره جلوگیری صحبت کنید

پیش از برقراری رابطه جنسی با شریک یا شرکای جنسی خود درباره بیماری‌های مقاربتی و نحوه جلوگیری مورد نظر خود صحبت کنید. اگر برای صحبت با او (آنها) در این باره مشکل دارید، آن را با مراقبتگر بهداشتی یا مشاور خود در میان بگذارید.

برای راهنمایی درباره نحوه صحبت با شریک جنسی خود، از منبع جنسی هوشمند مرکز مهار بیماری‌های بی‌سی (BCCDC) به آدرس زیر بازدید کنید:

<http://smartsexresource.com/sex-talk/talk-about-it>

اطلاع شریک جنسی

اگر به بیماری مراقبتی مبتلا هستید و فعالیت جنسی دارید، مهم است که بیماری خود را به شریک یا شرکای جنسی خود اطلاع دهید. این کار به آنها امکان می‌دهد درباره سلامت خود و انجام آزمایشات تصمیم بگیرند.

جهت کسب اطلاعات بیشتر

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره کاهش احتمال ابتلاء به بیماری‌های مقاربتی این پرونده هلت‌لینک بی‌سی را ببینید:

[HealthLinkBC File #080](#) پیشگیری از بیماری‌های

آمیزشی مُسری (STI)

BC Centre for Disease Control
An agency of the Provincial Health Services Authority